Les víctimes de maltractament seran futurs agressors?

written by Alba Crespo | 16 de November de 2023

Una faula que revictimitza els que patixen violència.

La idea que els xiquet i xiquetes que han sigut víctimes de violència seran inevitablement persones violentes s'ha convertit en una creença estesa, que ha arrelat en diferents àmbits, incloent-hi professionals de l'educació. Tanmateix, fins ara, **cap anàlisi científica ha proporcionat evidències sòlides sobre l'existència d'una relació causal entre patir violència i exercir-la**.

En atendre els estudis realitzats, s'observa que aquelles afirmacions no tenen evidències científiques que les donen suport o, com a màxim, s'evidencien correlacions, però en cap cas relacions causals. És important recordar que **una correlació indica una relació entre dues variables o més, però no implica causalitat**. Per tant, estar exposat a violència durant la infància pot estar relacionat –en alguns casos i intervenint altres factors en esta relació– amb la manifestació de conductes violentes a l'adultesa.

Això no vol dir que “patir violència” cause “actuar amb violència”. De fet, són notables les històries d’èxit de persones que han patit violència i han aconseguit superar-la i fins i tot contribuir que altres persones no patisquen.

Realitzar conclusions sense suport científic, així com errar en la interpretació dels resultats, sustenta la difusió d’este engany que comporta greus conseqüències per a tantes persones, especialment per a la infància. **Afirmar que els xiquets i les xiquetes que han sigut víctimes de violència es convertiran en futurs agressors no sols és una falula, sinó que, a més, lluny d’ajudar-los a transformar la realitat tan complicada que viuen, els convertix en víctimes de nou**. En primer lloc, per patir violència i, en segon lloc, per condemnar-los a l’etiqueta de ser futures persones agressores.

Quines són les implicacions d’esta falula a l’educació? Revictimitzar suposa agreujar este problema, incrementant les conseqüències negatives que ser víctima té per a la salut i la vida dels xiquets i xiquetes. Promoure este engany nega totes les expectatives necessàries perquè puguen aprendre en un entorn segur, adquirisquen els millors aprenentatges, es relacionen amb les millors amistats i troben a l’educació una via per a transformar-se en supervivents.

Què hi podem fer com a professionals en l’àmbit educatiu?

1. Atendre a les **actuacions que ja han mostrat els millors resultats en la superació de la violència**. Les respostes es troben a les millors publicacions científiques basades en evidències i aplicades amb èxit en diferents contextos. Participar de les dites evidències científiques es troba a l’abast de tota la ciutadania i és fonamental per superar faules com

esta.

2. És essencial que tota la comunitat educativa brinde solidaritat als xiquets i xiquetes que patixen violència i **es posicione a favor de les víctimes** i d'aquelles persones que les protegixen, rebutjant les faules que en promouen la revictimització.

Recordant Paulo Freire, fem possible transformar les dificultats en possibilitats, també per als xiquets i xiquetes que patixen violència.

[Imatge: Freepik]